

7. Tredje vägens evolutionsbiologi del 4 (summering)

Rubrik i Världen Idag: *De nya evolutionsteorierna misslyckas i sitt uppsåt*

Publicerad 2022-10-18

Göran Schmidt, maj 2022

Vi har i de två föregående artiklarna tittat närmare på fyra representativa "hjälp teorier" vars företrädare menar kan göra evolutionen mer trovärdig. Detta eftersom de anser att den traditionella nydarwinism som lärs ut till våra skolelever inte förmår förklara det den borde.

I den här artikeln kommer jag att besvara följande två frågor:

- Vad har de här teorierna tillfört i form av nya kunskaper och perspektiv på biologin?
- Håller teorierna vad de lovar, det vill säga utgör de verkligen en framkomlig tredje väg vid sidan av nydarwinism och Intelligent design/kreationism som är de övriga två?

Först de nya insikterna:

Att de gener (DNA) som styr embryots utveckling sitter ihop i grupper. Sådana grupper utgör "legobitar" som sedan kan kombineras på olika sätt, bland annat genom mutationer. Det skapar variation och det kan hjälpa växter och djur att anpassa sig när miljön ändras.

En annan lärdom är den viktiga rollen hos så kallade transposoner, eller "hoppande gener", som ser till att gener slås på och stängs av när de ska i de olika celltyperna och i de olika tidsskedena av embryots utveckling. De gör levande varelsers arvs massa så dynamisk att den bokstavligen programmerar om sig själv under embryots utveckling. Det påminner om när en dirigent leder en symfoniorkester och visar när orkestermedlemmarna ska börja och sluta spela på sina instrument. Evolutionister – tragiskt nog även kristna sådana – hävdar att det är rester av gamla virus. Bibeltroende biologer menar i stället att de är designade av Gud för att göra precis det de gör – de visar tydligt att orkestern har en Dirigent.

Och för det tredje att levande varelser är utrustade med en inbyggd förmåga att anpassa sig snabbt till förändringar i omgivningen. Det visar på design – inte på evolution. Och det gäller också ett nyupptäckt sätt för anpassning som inte har med DNA att göra som kallas "epigenetik".

Lyckas då modellerna kompensera för bristerna i den evolutionära standardmodellen?

Elefanten i rummet som ingen av de här teoriernas upphovsmän och -kvinnor gör någon ansats till att förklara är: Varifrån kom egentligen all den biologiska information i och utanför DNA som möjliggör livets alla molekylära processer? Men ingen av dem låtsas om elefanten. På så vis snarare avleder än uppmärksammar forskarna teorins verkliga problem. Deras modeller har som given rekvisita det komplexa liv som teorierna egentligen avsåg att förklara. Forskarnas kritik av neodarwinismen är berättigad – de har till slut nått samma slutsats som vi skapelsetroende gjorde redan för ett halvsekel sedan! Men då man inte lyckas ersätta evolutionsmekanismen med något bättre alternativ sågar man av grenen man sitter på, man är fortfarande beroende av mutationer och selektion för att förklara varifrån rekvisitan kom.

Däremot har forskarna inom "Tredje vägens evolutionsbiologi" observerat och beskrivit en rad spännande fenomen och egenskaper hos levande varelser som hittills varit förbisedda inom traditionell forskning på grund av att man varit alltför styrd av darwinistiska förväntningar.

En del kristna evolutionister tror på allvar att evolutionsmekanismerna fungerar. Förhoppningsvis har jag kunnat visa att så inte är fallet. Andra kristna evolutionister inser att de inte fungerar, men menar att det visar att Gud måste ha styrt processen. Jag anser att det senare synsättet är lika ohållbart som

det första. Varför skulle Gud ha använt sig av en skapelsemetod som inte fungerar och som dessutom förleder människor att tro att Skaparen är helt överflödig?

Antagligen är det föreställningen att världen är miljarder år gammal som är den egentliga orsaken till att kristna är så benägna att köpa evolutionskonceptet. Det är en helt annan intressant fråga som bara tangerats i den här artikelserien. (Det blir temat för Genesis kommande septembernummer).

I nästa artikel, som blir den sista, ska vi lyfta blicken: Vad kan vi förvänta oss av framtiden när det gäller den nya evolutionsteorin i förhållande till kyrka och tro?